

Ton rückt nämlich in den starken Casus niemals auf die Casus-
endung. Nach meiner Ansicht ist निष्कृत gleichbedeutend mit सुत
«das bereitete Opfer». Der Accusativ ist von उप abhängig; vgl. I. 7.
III. 2. 2, 3. IV. 2. XII. 10. XVI. 4, 5.

c. मनु «eiligst», das Lateinische *mox*. *Nigh.* II. 15. Der Superlativ
मनूतम findet sich VII. 1. §. 12. Rosen. — इत्या (die Scholien bei Stev.
= सत्यम्, Rosen «sane»), ein mit था von इद् abgeleitetes Adver-
bium; vgl. यथा, तथा und die Veda-Formen इमथा, कथा, पूर्वथा,
प्रत्नथा, विस्मथा, Pāṇini V. 3. 26, 111. Rosen. — धिया «propter
precem». Rosen. — Ueber den Dualis नरा s. zu II. 3. 2. a.

3.

(Str. 1. = *Vṛg'as. Samh.* XXXIII. 57. Str. 1—3. = *Sāmav.* II. 2. 2. 6.)

Str. 1. a. ऊवे, s. Westergaard u. हे. — पूतदत्तम् = पवित्रबलम्,
शुद्धबलम्, die Scholien. Devarāg'ajag'van bemerkt zu *Nigh.* II. 9.,
dass in den *Veden* दत्त und दत्तस् in Gebrauch seien. Vgl. पूतदत्तसा
XXIII. 4. Rosen.

b. Die Scholien: रिशन्ति किंसन्ति । इति रिशाः शत्रवः । तानन्ति ।
इति रिशादाः । तं ।

c. Die Scholien: धृतमुदकमञ्चति भूमिं प्रापयति या धीर्वर्षणाकर्म ।
तां धृताचीं (vgl. उद्धची II. 1. 3. c.) धियं साधन्ता (s. z. folg. Verse)
साधयन्तौ कुर्वन्तौ । Bei Jaska (*Nigh.* I. 7.) steht धृताची unter den
रात्रिनामानि und wird daselbst von Devar. auf eine ähnliche Weise
erklärt. *Attar. Br.* IV. 10. wird bemerkt, dass Mitra der Tag, und
Varuna die Nacht sei: अह्वै मित्रो रात्रिर्वह्णाः । Rosen.

Str. 2. Die Scholien: हे मित्रावरुणौ । युवां क्रतुं प्रवर्तमानमिमं
सोमयागमाशये आनशये व्याप्तवन्तौ । केन निमित्तेन । ऋतेन अवश्यंभा-
वितया सत्येन फलेन । अस्मभ्यं फलं दातुमित्यर्थः । कोदशौ युवां । ऋता-
व्यौ (s. zu I. 9. c.) । ऋतमिति उदक्ताम सत्यं वा यज्ञं वेति यास्कः ।